

MĚSTSKÝ SOUD V PRAZE
11.0
120.00

Věc: žaloba na ochranu osobnosti

rodís

žalobce: 11.11.1948, a. j. Luboš Hudec

34C/11/79

žalovaný: 11. Petra Cibulky, redaktora NN,

bytem v Nalepkova ul., c. 38. 637 00 Brno

11. Luboš Hudec, redaktora NN,

bytem na Benátské n. č. 2. 110 00 Praha 1.

první žalovanému Dr. h. c. Václavu Havlíčci,

bytem na Rasínově nabř. 78. 120 00 Praha 2.

I.

Žalovaný se v rozhovoru poskytnutém 5. června 1993 v
Laněch panu Adamu Michníkovi pro polský list Gazeta Wyborcza
vyjádřil k lustracnímu zákonu. Prohlásil, že by jej nyní
nepodpořil a dále prohlásil, že „citujeme: ... nelegálně
zveřejněné seznamy spolupracovníků bezpečnosti v listu Rudé
krávo způsobily nezměrný počet lidských tragedií.“ Ví
o případech sebevražd, kdy děti vyskočily z okna, protože se
dozvěděly, že jejich otec je na tomto seznamu.“ konec
citace.

Takto byl pak jeho výrok zveřejněn v deníku Mladá fronta
unes.

Důkaz: Výslechy stran.

Novinový články.

o případu důkazů dalších.

II.

Vyjádření žalovaného se týkalo přímo činnosti žalobců.

Ti však nevědí o žádných tragediích, tak jak o nich mluví

10
Úřad žalovaného je neurčitý. Právě výrok žalovaného, jak
přesně je vypořádán s podstatou věci, je v rozporu s
ustávenými zásadami práva. Ty jsou je zastaveny ve
případě na zodpovědných osob, jejichž jednání způsobuje
osobní tragédie. Rovněž tak je postřehováno jako novinář, jak
jsou výroky žalovaného stavěni do pozice osob, jimiž je nad
objektivnost informací stavěna laciná senzacechtivost.

Důsledek: Výrokem správně s výhradou důkazů dalších.

III.

Právní žalovaný žaluje Městský soud v Praze aby vydal

tento

r o z s u d e k:

1) Žalovaný je povinen na svůj náklad zveřejnit v polské
listu Gazeta Wyborcza text tohoto znění: "Pokud jsem v
rozhovoru pro Gazetu Wyborczu uvedl, že zveřejnění seznamů
zdejších anebo tragédií, že byly i případy dětí, které
spáchaly sebevraždu proto, že jejich otec je uveden v
seznamech zveřejněných v listu Rude právo, nejsou tyto enou
uvedené údaje podloženy ^{žádnými} ~~slušnými~~ fakty, jde pouze o její
neověřenou domněnku. Proto se omlouvám paně Petrovi
Cibulkové a Lubošovi Vydravi za újmu, kterou tyto výroky
utrpěli osobně i jako novináři." K tomu se určuje žalovanému
lhůta 15 dní od právní moci tohoto rozsudku.

2) Text uvedený v bodě 1) tohoto rozsudku je žalovaný
povinen zveřejnit na svůj náklad též v deníku Mladá fronta
dnes, a to do 15 dní od právní moci tohoto rozsudku.

3) U nákladech řízení necht rozhodne soud podle zákona.

Praze dne 7. září 1993

Petr Cibulka
Petr Cibulka

Kolek 1.000 Kč
dvójno, 000000

Luboš Vydra

Luboš Vydra
Luboš Vydra

Protokol o jednání

14.12.1993

14.12.1993

Místnost soudu: JUDr. Helena Hornová, soudní zasedací síň, Mlýnská 10, Praha 1

čas: 14.12.1993

Právní zástupce žalobce: JUDr. Helena Hornová, soudní zasedací síň, Mlýnská 10, Praha 1

Právní zástupce žalovaného: JUDr. Helena Hornová, soudní zasedací síň, Mlýnská 10, Praha 1

Právní zástupce žalobce: JUDr. Helena Hornová, soudní zasedací síň, Mlýnská 10, Praha 1

Právní zástupce žalovaného: JUDr. Helena Hornová, soudní zasedací síň, Mlýnská 10, Praha 1

Právní zástupce žalobce: JUDr. Helena Hornová, soudní zasedací síň, Mlýnská 10, Praha 1

1. osobně - totožnost z OP
2. osobně - totožnost sjištěna z OP

Právní zástupce žalobce: JUDr. Helena Hornová, soudní zasedací síň, Mlýnská 10, Praha 1

Právní zástupce žalovaného: JUDr. Helena Hornová, soudní zasedací síň, Mlýnská 10, Praha 1

Právní zástupce žalobce: JUDr. Helena Hornová, soudní zasedací síň, Mlýnská 10, Praha 1

Právní zástupce žalovaného: JUDr. Helena Hornová, soudní zasedací síň, Mlýnská 10, Praha 1

Právní zástupce žalobce: JUDr. Helena Hornová, soudní zasedací síň, Mlýnská 10, Praha 1

1. Přednesena žaloba na čl. 1, na které žalobci v plném rozsahu trvají.

Právní zástupce žalovaného navrhuje jako ve svém vyjádření, které předává soudu a které soud v plném rozsahu cituje - navrhuje zastavení řízení a dále žádá, aby se k návrhu vyjádřil její klient. Vyjádření se krátkou cestou předává žalobcem 1. a 2.

Žalovaný se k věci osobně vyjádřil tak, že tvrdí, že předmětné seznamy tážných spolupracovníků STB vypracovány v řízení druhé třídy, mobilizovaly spodišní společnosti a lze mít za to, že tyto seznamy mohly být určitou dezinformační kampaní, bývalých příslušníků STB.

Dále přednáší, že z dopisů, které obdržel a ve kterých přitom má svolení k event. uveřejnění jejich plného jména a podání svědectví, to však nechtěl využít, je mu známo, že uveřejnění seznamů tajných spolupracovníků bývalé StB v tiskovině Rudí krávo způsobilo řadu osobních tragédií, ztrátu zaměstnání a profesní způsobilosti vzdělaných a čestných lidí, když jejich nadřízení nevěřili na řádné lustrační osvědčení vydané UV, ale již na základě jmenovitě uveřejněné v seznamu bývalých spolupracovníků StB byli tyto osoby propuštěny ze zaměstnání a zneemožněny jim profesní dráhu jmenovat lékařku, která se pokusila o sebevraždu, neboť na seznamech objevila své jméno, když před několika desítkami let na základě psychologického a fyzického nátlaku byla donucena poskytnout spolupráci bývalé StB. Vícekrát chlapci, který se pokusil o sebevraždu, když našel na seznamu spolupracovníků StB uveřejněné v tiskovině Rudí krávo své jméno. Řada těchto osob je vyobcována z obce, což považují za zvlášť tíživé.

Oba žalobce považuje žalovaný za samozvané sanosoudce a jejich seznamy šíří mezi lidem nenávisť a nůt. Dále žalovaný projevil lítost nad tím, že oba žalobci podepsali Chartu 77.

Žalobce Petr Cibulka požádal soud, aby se mohl k věci vyjádřit před tím, než-li bude vyslechnut jako účastník řízení. Poté, co mu soud udělil slovo, žalobce Petr Cibulka pronesl větu: "Vašku, jsi prase, jsi hovado".

Druhý žalovaný přednáší, že obviňuje Václava Kávla z toho, že zavínil transformaci bývalých komunistů do ekonomické sféry a styděl se za to, že byl se žalovaným v Chartě 77. Přednes doplňuje tak, že transformaci býv. komunistů do ekonomické sféry nezavínil žalovaný sám, ale s dalšími osobami.

Výstupem k výsledku 1. žalobce Petr Cibulka, nar. 27.12. 1950, vedoucí bezúplatného informačního a tiskového centra Demokratických iniciativ se sídlem Brno, Slovákova 8, bytem Brno, Mlýnská 18, telefonní číslo 222, který se poučení dle § 151

Na otázku soudu, z jakého zdroje jsem získal seznamy tajných spolupracovníků StB, které byly uveřejněny v cenzurovaných novinách v č. 13, 14 a 15 v roce 1992 uvádím, že jsem je získal ze zdroje, kterému jsem důvěřoval. Na otázku soudu, zda se žalobce ptal některých osob v seznamu spolupracovníků StB uvedených, na souhlas, zda jejich jména a identifikační znaky, mohou být zveřejněny, žalobce uvádí, že takto se s ní nedohluvíme, Vy si protokolujete, pouze, co chcete, aby se zavděčila panu prezidentovi.

Po 17. listopadu jsem se já a skupina lidí, ke kterým patřím, snažila o zveřejnění veškerých dokumentů, kterými totalitní společnost terorizovala tuto společnost. Pokud by tato nová společnost měla být svobodná, musí být její občané osvobozeni od tíhy veškerých materiálů, které na ně totalitní společnost shromáždila a jimiž je vydírala. Umlujeme o společnost, v jejíž čele by stáli ti nejlepší a ne ti, kteří mají na druhé více kompromitujících materiálů.

Žalobce uvádí, že soud vede výslech tak, jak ho moc potřebuje, a na tom on se podílet nebude. Pokud nedostanu možnost vyjádřit se ke všem bodům, které tato problematika obahuje, nebude odpovídat vůbec.

Jsem přesvědčený že tato společnost nebude nikdy svobodná, pokud držitelé moci budou tajit vagony materiálů, které komunistická diktatura na tuto společnost shromáždila, aby mohla vládnout. Když jsme se rozhodli, že tato společnost nepřestane občany manipulovat, rozhodli jsme se splnit tuto povinnost prostředky, které máme k dispozici. Bylo to tehdy, když jsme se přesvědčili, že tato společnost udělá všechno, aby komunističtí zločinci nebyli postaveni před soud. Za tímto účelem jsme na jaře 1991 založili cenzurované noviny, ve kterých by platila spravedlnost, jak pro zločince, tak pro jejich oběti. Chtěli jsme umlout o demokratickou společnost, kde byla platila spravedlnost pro zločince i pro jejich oběti.

30.06.2017
11
Zobužel, nová státní moc praktikovala, udělala z veřejného dokumentu taktiku absolutního mlčení. Vzhledem k tomu, že dle nároku I. žalobce soud odmítá protokolovat doslovné znění jeho výpovědi, I. žalobce uvádí, že vypovídat nebude.

I. žalobce byl soudem poučen o tom, že dle o.s.ř. soud protokoliuje pouze podstatné části přednesů.
Na dotaz soudu, zda chce I. žalobce dále vypovídat k něčemu věci, uvádí, že pouze k něčemu věci chce vypovídat, na dotaz soudu, zda bude odpovídat na otázky soudu a medií související, uvádí, že jama zde dospělí lidé s z místa před soudem odchází.

Přistoupeno k výsledku 2. žalobce Lubomír V y d r a , nar. 6.7. 1946, novinář, bytem Praha 8, Přílíková 57, totožnost zjištěna z OZ, který po zákonném poučení dle § 131 os.ř. k věci uvádí: na otázku soudu, jak se cítí být žalobce poškozen ve své cti novináře výrokem žalovaného pro list Gazeta Vihorča, redaktora Mjchnika, žalobce uvádí, že se cítí být ještě více poškozen, jedním občana Havla jednáním, že je prostě jakýsi super občan. Na otázku soudu, z jakého zdroje žalobce získal veřejné seznamy býv. spolupracovníků StB, žalobce uvádí, že tento zdroj je důvěryhodný, ale odmítá ho soudu uvést. Na otázku soudu, zda se žalobce ptal některé z osob na seznamu spolupracovníků StB uvedených na souhlas jejich uveřejnění v necenzurovaných novinách, žalobce uvádí, že se nemohl ptát, resp. stoadesáti tisíců lidí, u kterých není uvedena adresa a jejich souhlas nepředpokládal, ani konkurenčně. Na otázku soudu, zda žalobce četl zákon 451/1991 Sb. žalobce uvádí, že tento zákon četl a to před tím, než-li seznamy byly uveřejněny a považuje tento zákon za nedostatečný.

V tomto stádiu řízení prohlásuje I. žalobce, že si zapisuje otázky soudu a protože se vůbec netýkají projednávaného sporu, vzníší I. žalobce námitku přijatosti ze strany soudkyně.

nehoví, t.j. o svobodě projevu, ale praktikuje ji, a proto pře-
chází v necenzurovaných novinách.

Na otázky soudu; zda 2. žalobce vznášejí jako 1. žalobce námitku
podjatosti, 2. žalobce uvádí, že tuto námitku vznášejí.

1. žalobce námitku podjatosti vůči soudkyni odvodňuje tím,
že způsobem vedení tohoto sporu zcela jasně vyplynulo, že paní
předsedkyně je rozhodnuta manipulovat toto řízení ve prospěch osoby,
kterou zde reprezentuje prezident Havel. Z tohoto důvodu vznášejí
námitku podjatosti.

2. žalobce: námitku podjatosti soudkyně odvodňuje tím, že soudkyně
~~zpronek~~neprotokoluje to, co poznává 2. žalobce jako odborník,
který má dostatek zkušeností v tomto oboru, ale podle sebe, která
ty zkušenosti nemá, a tím se soudkyně dopouští jistých závažných chyb

P r o h l á s e n í

Řízení se za účelem předložení spisu Trohnickému soudu v Praze
k rozhodnutí o námitce podjatosti předsedkyně senátu o d r o ť u j e
n a n e u r ě i t o .

Skončeno a podepsáno v 9,35 hodin